

Як урятуватися з Безнадійного острова. Повість-казка на морську тематику

Світлана Аман

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Пан Тюлень оголошує навколосвітню регату

Хтось, може, думає собі, що кораблі — це просто бездушна техніка, та й усе. Тільки й того, що плавають, а точніше — ходять морями-океанами. Але ви в жодному разі не вірте цим словам! Той, хто так стверджує, анічогісінько не знає про кораблі! Ані що вони бачать на своєму шляху, ані в які пригоди потрапляють, ані що одне одному переказують.

У Дивопорту!

Керує Дивопортом справжнісінький морський тюлень. Так-так, саме тюлень! Як то трапилося, що рибалка холодних широт Арктики став мешканцем Чорного моря? Усе через крижану воду! В ній арктична тварина застудила ласти. Білий ведмідь, знаний лікар льодового краю, порекомендував бідоласі відвідати курорти південних морів. Отак, щоб подолати недугу, тюлень перебрався до привітних і сонячних українських берегів. Коли ж оздоровився, то вже не захотів покидати приємні теплі води Чорного моря, залишився тут назавжди, ще й родину перевіз. Згодом побудував Дивопорт, і в ньому швидко знайшли пристань різноманітні судна. Ластоногого кораблі величають Паном Тюленем, а він пишається цим і гордо носить солом'яний капелюх, щоб південне сонце ненароком не напекло голову.

Одного разу Пан Тюлень відчинив вікно свого робочого кабінету і діловито оглянув причали. Біля вантажних суден метушилися проворні мавпи: зносили на берег великі й малі лантухи та ящики, а спорожнілі судна наповнювали новим вантажем. Із круїзних лайнерів, схожих на багатоповерхові будинки, сходили щасливі пасажери. Їхні місця займали нові охочі подорожувати.

Пан Тюлень вдовольнився побаченням. Та ось його погляд зупинився на вітрильниках, і він одразу засумував. Лише вони нічим не були зайняті й сонливо погойдувалися біля кам'яного

берега.

Власник порту почухав потилицю й замислився: чим же їх розважити?

Зненацька його осяяло: «Я проведу в Дивопорту вітрильну регату!»

Не роздумуючи довго над цією ідеєю, він висунувся з вікна і прокричав у гучномовець:

— Агов! Вітрильники! Хто наважиться змагатися у навколосвітній регаті?

Голос Пана Тюленя привернув увагу всіх: судна і мешканці порту завмерли, прислухалися.

— Оголошую стоденну вітрильну регату. Переможець отримає золотий кубок і почесне звання — «Підкорювач морів та океанів», — повідомив власник порту. Він поклав на підвіконня рупор і взяв бінокль, щоб краще розгледіти, як на всіх подіяло його несподіване оголошення.

Дивопорт загомонів: усі підхопили новину і вже жваво про неї загомоніли. Давно вже нічого цікавого тут не відбувалося. Життя вітрильників було одноманітним — а вони ж бажали вирватися на волю, помандрувати безкрайними водними просторами. Нарешті з'явилася така можливість!

— За сто днів довкола світу?! Пхе! То для мене не проблема. Навіть за вісімдесят упораюся й доведу всім, що найкращий тут — я! — вихвалявся молодий двощогловий бриг Альбатрос.

— Чого це ти найкращий? Не кажи гоп, доки не перескочиш. Золотий кубок буде моїм! — не менш самовпевнено заявив напрочуд схожий на Альбатроса Буревісник.

— Якщо Пан Тюлень влаштовує змагання, то це означає, що на повернення своїх найкращих яхт, які безвісти зникли пів року тому, він уже не сподівається, — повідав молодим суднам старий фрегат Морський Лев.

Фрегат розповів бригам, що раніше у Дивопорту «Підкорювачами морів та океанів» були Легіт із Веселкою. Саме їхні імена останніми прописані на золотому кубку. Яхти брали участь у навколосвітніх перегонах і одночасно перетнули фінішну лінію. Встановлений ними рекорд ще ніхто не побив.

— Тепер відважних вітрильників немає. Але ж хтось має підхопити естафету. Я також готовий довести всім, що гідний перемоги. Старий трищогловий фрегат зарано списувати на металобрухт! — пробасив Морський Лев.

Вітрильники забажали змагатися між собою. Усі інші судна, а також мешканці припортового містечка вітали сміливців, обіцяли вболівати за них. Усім відомо: на учасників перегонів чекає довга дорога, а подорож морями-океанами може бути вкрай небезпечною.

Пан Тюлень тішився, його вітрильники нарешті пожвавішали, у них з'явився інтерес до пригод. Власник порту в блокнот записав імена трьох кораблів, покликав до кабінету помічників, дав їм розпорядження стосовно перегонів. Із цієї хвилини розпочалася серйозна підготовка до стоденної вітрильної регати.

...

Далі — у повній книжці «Як урятуватися з Безнадійного острова. Повість-казка на морську тематику».

nashaknyga.com.ua